

-A İDARİST İSTİFADİ İMZAÇIYLA İMLAMULUSU (AYDOĞAN ALBAL) İMLÂM KESİMLİYDİ
Kİ İÇERGİDE VE SAYIMBİSİNDE İŞE YÜZDESİ % 100 (% 100) İMLÂM İMZAÇIYLA İMLÂM
ALDIK ÜMİT İSTİFADİYİNE VE İLİŞKEVİZE İHTİYACI YOKTU. İMLÂM İÇERGİDE
DEĞİŞİKLİKLERİNDE İHTİYACI YOKTU. DEĞİŞİKLİKLERİNDE İMLÂM İÇERGİDE
ALDIK ÜMİT İSTİFADİYİNE VE İLİŞKEVİZE İHTİYACI YOKTU.

İÇERGİ İÇİN İZİN İSTİFADİ İMLÂM İÇERGİDE İMLÂM İHTİYACI YOKTU. İMLÂM İÇERGİDE
LENFOMALarda ORGANİk KARACİGER DEĞİŞİKLİKLERİ

İşbu çalışma AİHM İLKELİ İMLÂM İÇERGİDE İMLÂM İHTİYACI YOKTU.

Dr. Aydoğan ALBAYRAK (x)

Dr. Salih KOCAOĞLU (xx)

Dr. Mehmet GÜNDÖĞDU (xx)

Dr. Cahit KAZAZ (xx)

İşbu çalışma AİHM İLKELİ İMLÂM İÇERGİDE İMLÂM İHTİYACI YOKTU.

ÖZET: *Klinikimizde teikik ve tedavi edilen 32 Lenfomali hastaya rutin laboratuvar tetkiklerinin yanısıra, Menghini usulü ile karaciğer iğne biyopsisi yapılarak bunlardaki organik karaciğer değişiklikleri araştırıldı. Karaciğer iğne biyopsisinin hastalığın evrelendirilmesinde pratik ve değerli bir yöntem olabileceği düşünüldü.*

GİRİŞ: Neoplazmlar içerisinde; lenfomalar önemli bir yer tutarlar. Literatürde; bu hastalık grubunun etiyolojisi, etiyopatogenezi, morbid, anatomisi ve tedavisi üzerine yapılmış çalışmaları içeren geniş yazarlar vardır.

Ann Arbor evrelendirme kriterleri; bu hastalikta tedavinin programlanmasında ve прогнозun tayininde pratik önem taşır.

Hastalığın ekstralenfatik dokulara yayılmasını gösteren evre IV'de karaciğerde sıklıkla hastalığa yakalanır. (1,9)

Hodgkin lenfomali hastaların % 60'inde postmortem incelemeler ile karaciğerin hastalığa katıldığı gösterilmiştir (6,10). Karaciğerin; lenf bezleri, dalak ve kemik iliğinden sonra 4. sırada hastalığa katıldığı kanıtlanmıştır (10). Bazı araştırmacılar karaciğerin hastalığa katıldığı durumlarda, dalağın da mutlaka hastalığa katılmış olacağını ileri sürmektedirler (3,4,6,8). Pek nadir de olsa primer hastalığın karaciğerden başlayabileğini bildiren araştırmacılar vardır.

Literatürde; karaciğerin lenfomaya yakalanıp yakalanmadığını belirlemeye; noninvaziv metodlardan ziyade, laparatomı, peritoneoskopi veya perkütan karaciğer iğne biyopsisi ile alınan dokunun histopatolojik incelemesinin gerekli olduğu

(x) Prof. Dr. Aydoğan ALBAYRAK İç Hastalıkları Anabilim Dalı Başkanı.

(xx) İç Hastalıkları Anabilim Dalı Uzmanları.

savunulmaktadır (10,12,18). Biyopsi metodlarının karşılaştırılmalarını tartışan araştırmacılar da vardır (10,12,14,18). Bizce; hastalığı evrelendirmeye ve dolayısıyla tedaviye yardımcı olacak invaziv metodun; mortalite ve morbidite oranı düşük, komplikasyonlardan uzak, kolay ve ucuz olması da seçeneği etkileyen önemli özelilikleridir ve daima göz önüne alınması gereklidir.

Klinimize müracaat eden ve daha önceki spesifik tedavi görmemiş olan lenfoma vakalarında, hastalığın karaciğer üzerine ne gibi dolaylı ve dolayısız etkilerinin olduğunu saptamak istedik.

Bu amaçla, karaciğer patolojisi ile doğrudan ilgili olabilecek bazı faktörleri, yani; hastaların evreleri, anemi durumları ve karaciğer fonksiyonlarının değerlendirmeye ve bunların perkütan (Menghini) karaciğer iğne biyopsisi ile alınan spesmenlerdeki histopatolojik bulgularla ne gibi ilişkilerin olduğunu araştırmaya çalıştık. Bizi bu çalışmaya yöneltten en önemli etken, bu büyük ve birçok karmaşık fonksiyonlar üstlenmiş olan organın aylar ve hatta yıllarca sürebilecek ağır bir tedaviye başlamadan önce gerçek fonsiyonel ve organik durumunu belirlemenin, uygulanacak tedavi yöntemi ve hastalığın-prognozu konularında hekime büyük yardımcı olabileceği dair inancımızdır.

MATERIAL VE METOD:

Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Klinigine müracaat eden ve lenf bezbiyopsileri ile kesin lenfoma tanısına giden fakat önceden lenfoma te davisi uygulanmamış (14 Hodgkin, 18 non-Hodgkin) lenfomali 32 hasta çalışmam kapsamına alındı. Hastaların hemoglobin ve serum protein elektroforezi bulgularını karşılaştırmak amacıyla çalışma 10 kontrol vakası dahil edildi.

Hastalara rutin metodlarla hemoglobin, lökosit, periferik yayma, trombosit sayıımı, sedimantasyon, kanama, pihtlaşma, PTT, protrombin zamanı karaciğerin organik ve fonsiyonel durumunu belirleyen bilirubin, alkalen, fosfataz, SGOT, SGPT, serum albumin ve globulin değerleri, kolesterol ve sellüloz asetat metodu ile serum protein elektroforezi incelemeleri ve bunlardan sonra Menghini usulü ile karaciğer iğne biyopsisi yapıldı.

BULGULAR: Çalışma kapamına alınan hastaların yaş dağılımı 16-75 yıl arasında değişiyordu. Yaş ortalaması 48,15 yıl idi. Hastaların 22 (% 68,75) erkek, 10'u (% 31,25) kadındı. Kadın-Erkek oranı 1/2,2 idi. 10 kontrol vakasının 5'i (% 50) kadın, 5'i (% 50) erkek olup, yaş ortalaması 39,2 yıl idi.

Vakaların 18'ini (% 56,25) non-Hodgkin, 14'ünü ise (% 43,75) Hodgkin lenfoması olanlar oluşturuyordu.

Hodgkin ve non-Hodgkin lenfomali hastaların evrelere göre dağılımı tablo-1 de gösterilmiştir.

Tablo-1: Hastaların klinik ve laboratuvar bulgularına göre yapılan evrelendirmelerine ait dağılım.

EVRE	HODGKİN		NON-HODGKİN		TOPLAM	
	H. sayısı	%	H. Sayısı	%	H. Sayısı	%
I	—	—	4	22.22	4	12.50
II	7	50	4	22.22	11	34.38
III	4	28.57	5	27.78	9	28.12
IV	3	21.43	5	27.78	8	25.00
Toplam	14	100.00	18	100.00	32	100.00

Hodgkin ve non-Hodgkin lenfomali hastaların karaciğer biyopsisi sonuçları tablo-2 de gösterilmiştir.

Tablo-2: Hastaların karaciğer biyopsisi sonuçlarına göre dağılımı.

Histopatolojik tanı	Hodgkin H.Sayı %	Non-Hodgkin H.Sayı %	Lenfoma (Genel) H.Sayı %
Lenfositer infiltrasyon	5 35.71	2 11.11	7 21.87
Presirotik karaciğer	9 64.28	12 66.66	21 65.62
Albüminoz dejeneresans	2 14.28	4 22.22	6 18.75
Safra pigmenti	2 14.28	5 27.77	7 21.87
Yağlı dejeneresans	1 7.14	3 16.66	4 12.50
Hemosiderin pigmenti	1 7.14	4 22.22	5 15.62
Staz karaciği	1 7.14	—	1 3.12
Hepatit	7.14	—	1 3.12

Tartışma ve Sonuç: Hodgkin lenfomali 5 hastada (% 35.71) karaciğerde lenfositer infiltrasyon görüldü. 1 hastanın karaciğerinde Hodgkin hastalığı metaztazi rapor edildi. Vakalarda hepatomegalinin mevcudiyeti ile lenfositer infiltrasyon arasında istatistikî yönden anlamlılık yoktu ($p > 0,05$). Splenomegali ile lenfositer infiltrasyon arasında da anlamlı bir ilişki saptanamadı. Yine evrelerin derecesi ile karaciğerin hastalığa katılması arasında anlamlı bir ilişki bulunamadı. ($p > 0,05$). Hodgkin lenfomali 9 hastada (% 64,28) non spesifik karaciğer değişiklikleri vardı.

Vakalarda hepatomegalinin mevcudiyeti ile lenfositer infiltrasyon arasında istatistikî yönden anlamlılık yoktu ($p > 0,05$). Splenomegali ile lenfositer infiltrasyon arasında da anlamlı bir ilişki saptanamadı. Yine evrelerin derecesi ile karaciğerin hastalığa katılması arasında anlamlı bir ilişki bulunamadı. ($p > 0,05$). Hodgkin lenfomali 9 hastada (% 64,28) non spesifik karaciğer değişiklikleri vardı.

Non-Hodgkin lenfomali 2 hastanın (% 11,11) karaciğerinde lenfositer infiltrasyon görüldü. Evrelerle lenfositer infiltrasyon arasında bu gruptada anlamlı

bir ilişki saptanamadı ($p > 0,05$). Non-Hodgkin lenfomalı 16 hastada (% 88,89) non spesifik değişiklikler göründü. Böylece lenfomalı toplam 32 hastanın 7'sinde (% 21,87) karaciğerde lenfositler infiltrasyon saptanmış oldu. Bu 7 hastanın (% 21,87) klinik durumu evre-IV olarak belirlendi. Vak' alarda: hepatomegali, splenomegali, hastalığın yaygınlık derecesi ile lenfositler infiltrasyon arasında, istatistiksel anlamda bir ilişki yoktu ($p > 0,05$).

Vak'alarımızın 25 tanesinde (% 78,13) non spesifik karaciğer değişiklikleri vardı. Vak'aların bazlarında birden fazla mikroskopik bulgu bir arada göründü.

Non spesifik bulguların başlıcaları; 21 hastada (% 65,62) presiotik karaciğer, 7 hastada (% 21,87) safra pigmenti, 6 hastada (% 18,75) albuminoz dejeneresans, 5 hastada (% 15,62) hemosiderin pigmenti, 4 hastada (% 12,5) yağlı dejeneresans 1 hastada (% 3,12), hepatit ve 1 hastada da (% 3,12) staz karaciğeri şeklinde idi.

Lenfomalı hastalarda serum protein elektroforezi, fraksiyonlarında kontrol grubuna göre, albuminde anlamlı bir düşme ($p < 0,05$), alfa-1 globulinde anlamlı bir yükselme görüldü ($p < 0,01$).

Alfa-2, beta ve gamma globulin fraksiyonlarında farklılık yoktu. ($p > 0,05$). Lenfomalı hastalarda, karaciğeri hastalığa iştirak edenlerle etmeyenler arasında serum protein elektroforezi fraksiyonları bakımından farklılık yoktu ($p > 0,05$). Bu bulgular bizi, karaciğerin hastalığa katılıp katılmadığını ve karaciğerde meydana gelen değişiklikleri tanımlamadaigne biyopsisinin değerli bir yöntem olduğu sonucuna götürdü. Vak'aların hiçbirinde, gelip geçici ve hafif subjektif şikayetler dışında önemli bir biyopsi komplikasyonuna rastlanmadı.

S U M M A R Y

ORGANIC LIVER CHANGES IN LYMPHOMAS

In thirty-two patients with lymphoma, who were investigated and treated in the department of internal medicine; besides routine laboratory examinations, liver biopsies were performed by Menghini method to examine organic liver changes.

It was concluded that liver needle biopsy may be a valuable and practical way for staging of this disease.

KAYNAKLAR

- 1- Sweet, D. L., Jr. MD, Kinealey, A.M.D., et al.: Hodgkin's disease: Problems of Staging. Cancer, 42: 957-970, 1978.
- 2- Roth, A., Kolaric, K. and Dominis, M.: Histologic and cytologic liver changes in 120 patients with malignant lymphomas, TUMOR, 64: 45-53, 1978.

- 3- Sahaksan, G. J.,: Hodgkins and Nonhodgkin's Lymphomas. The Med Clin of North Am 59: 387-397, 1975.
- 4- Beeson, P.B., Mc Dermott, W., Wyngaarden, J. B.: Cecil Textbook of medicine, 15 th. Ed. W. B. Saunders Company, London, 1979. P.1667,1829-1848,
- 5- Thorn, W. G., Adams, R. D., Braunwald, E., Issolbacher, K. J., Peterdorf, R. G.: Harrison's Principles of internal medicine. 8 th ed. Mc Graw Hill book Company, NewYork 1977, 1583-1584, 1780-1788, 1796.
- 6- Desser, R. K., Morran, E. M.: Staging of Hodgkin's diseases and lymphoma. The Med Clin of North Am. 57: 479-499, 1973.
- 7- Bockus, H. L.: Gastroentrelogy, Vol 3,3 th, M.B. Saunders company, London, 1974, p: 88-112, 535-541.
- 8- Küçüksu, M.N., Ruacan, A.Ş.: Klinik onkoloji, Türk kanser araştırma kurulu yayını, 1978, s. 529-561.
- 9- Albayrak, A.: Ders notları Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Prof.Dr. 1980.
- 10- Givler, R. L., prunk, S. E., ve ark.: Problems of interpretation of liver biopsy in Hodgkin's disease. Cancer, 28: 1335-1342, 1971.
- 11- Talama, T. S., Dekker, A., ve ark.: Primary Hepatic malignant lymphoma. Its occudence in a patient with chronic active hepatit, cirrhosis, and hepatocellular carcinomas associated with hepatitis B viral infection. Cancer. 4: 336-339 1980.
- 12- Abt, A. B., Kirchner, H. R., ve ark.: Hepatic pathology associated with Hodgkins diseases. Cancer, 33: 1564-1571, 1975.
- 13- Bagley, C. M., Thomas, L.B., ve ark.: Diagnosis of liver involvement by lymphoma. Result in 96 cases consecutive peritoneoscopies. Cancer, 31: 840-847, 1973.
- 14- Bagley, C. M., Roth, J. A., Thcmas, L.B.: Liver biopsy Hodgkin's disease- Clinicopathologic correlation in 127 patients. Am. Intern Med. 76: 219-225, 1972.
- 15- Sutcliffe, S. B., Wrigley, R. F., ve ark.: Itensive investigation in management of Hodgkin's diseases. British Med. Jour. 2: 1343-1347, 1976.
- 16- Belliveau, R. E., Wiernik, P. H. ve ark.: Liver enzymes and pathology in Hodgkin's disease. Cancer, 34: 300-305, 1974.
- 17- Deeble, T. J., and Goldberg, D.M.: Assesment of biochemical tests for bone and liver involvement in malignant lymphoma patients. Cancer, 45: 1451-1457, 1980.
- 18- Chabner, B. A., Johnson, R. E., ve ar.: Sequential nonsurgical and surgical staging of non-Hodgkin's lymphomas. Cancer, 42: 922-925, 1978.